

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/1139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414206329
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414206329.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľov 1. M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. K. XXX, XXX XX E. K., 2. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. K. XXX, XXX XX E. K., 3. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. K. XXX, XXX XX E. K. - zastúpení JUDr. Peter Rybár, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti odporcovi Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava 829 48, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, - zastúpený JUDr. Martin Kubinec, PhD., advokát, so sídlom Banská Bystrica 974 01, Nám. SNP 17, o návrhu navrhovateľa na určenie neexistencie práva na výkon zrážok, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/83/2014 - 68 zo dňa 05. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že odporca na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi odporcom a navrhovateľmi v 1. a v 2. rade dňa 19.06.2008 nemá právo na úroky, poplatky, zmluvné pokuty a iné sankcie, taktiež okresný súd určil, že odporca nemá právo na výkon záložného práva vyplývajúceho zo Zmluvy o zariadení záložného práva na nehnuteľný majetok uzavretej medzi odporcom a navrhovateľom v 3. rade dňa 23. 06. 2008 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese J. v obci E. K. k. ú. E. K. zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Žarnovica, katastrálnym odborom na LV č. XXXX vedenom ako rodinný dom postavený na parcele registra „C“ č. XXXX, so súpisným č. XXX a pozemok evidovaný na parcele registra „C“ č. XXXX o výmere XXX m², zastavané plochy a nádvoría. O trovách konania rozhodol tak, že odporca je povinný nahradiť trovy spočívajúce v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa v 1., 2. a v 3. rade v celkovej výške 818,81 € na účet právneho zástupcu navrhovateľov č. účtu. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia pod následkom výkonu rozhodnutia.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 39, § 41, § 48 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že mal za preukázané, že navrhovateľka v 1. a navrhovateľ v 2. rade uzatvorili s odporcom dňa 19. 06. 2008 úverovú zmluvu, ktorej podstatou bolo poskytnutie úverov stavebným sporiteľom - Zmluva o mimoriadnom úvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto úverovej zmluvy bol navrhovateľom poskytnutý mimoriadny medziúver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 13.476,73 €, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení, na základe, ktorej bol mimoriadny medzi úver poskytnutý a súčasne pri dodržaní zmluvných podmienok mal zmeniť na stavebný úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške približne 8.086,04 €. Podľa výpisu z účtu odstúpeného medziúveru mal byť navrhovateľom v 1. a v 2. rade poskytnutý úver súhrnne vo výške 13.343,95 €. Odporca za účelom zabezpečenia úverovej zmluvy predložil navrhovateľovi v 3. rade ako záložcovi vopred naformulovanú Zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zo dňa 19.06.2008, ktorej obsah ako i samotné uzavretie navrhovateľa nemali možnosť nijako ovplyvniť. Na základe tejto záložnej zmluvy bolo zriadené záložné

právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese J. v obci E. K. k. ú. E. K. na LV č. XXXX ako rodinný dom postavený na parc. registra C č. XXXX so súpisným číslom XXX a pozemok evidovaný na parc. registra C č. XXXX o výmere XXX m² ako zastavané plochy a nádvoría.

Dňa 12.02.2013 odporca listom oznámil navrhovateľom v 1. a v 2. rade, že vzhľadom k tomu, že riadne a včas neplnia si povinnosť splácať poskytnutý úver odstupuje od Zmluvy o úvere. Ustanovenia v zmluve o odstúpení obsiahnuté v čl. 7 Zmluvy, súd považoval za neurčité, nakoľko nie je jasné aké poplatky sa odstúpením od zmluvy zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí. Súd mal za to, že ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré napriek odstúpeniu od zmluvy zachovávajú právo veriteľa na úrok, poplatky a zmluvne pokuty a iné sankcie z titulu porušenia zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vznikajúcich podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Súd poukázal aj na skutočnosť, že jednou z podmienok odporcu pre uzavretie zmluvy o úvere, bolo uzavretie záložnej zmluvy, ktorá bola navrhovateľovi v každom rade predložená a jej nepodpísanie by spôsobilo neuzavretie predmetnej úverovej zmluvy medzi účastníkmi konania. Túto zmluvu považoval za vopred predformulovanú, odporcom vzorovo vypracovanú a predloženie na jej podpísanie bolo viazané na poskytnutie finančných prostriedkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Súd bol tiež toho názoru, že v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka, samotné zabezpečenie záväzku navrhovateľov v 1. a 2. rade ako dlžníkov, vopred pripravenou a bez možnosti zmeny podpísanou záložnou zmluvou predstavuje neprijateľnú a neprimeranú podmienku - požiadavku odporcu. Tak isto zábezpeka, ktorá sa dojednala v záložnom práve k nehnuteľnostiam medzi účastníkmi konania, ktorých hodnota je niekoľkonásobne vyššia ako zabezpečovacia pohľadávka, je v rozpore s dobrými mravmi, pre hrubý nepomer medzi výškou uplatnenej pohľadávky a hodnotou predmetu dražby, čo je tiež možné hodnotiť ako rozporný stav s dobrými mravmi.

Naliehavý právny záujem navrhovateľov súd videl v tom, že z hľadiska právnej istoty je nevyhnutné určiť výšku záväzku k odporcovi a z dôvodu, že odporca pristúpil k výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. vzhľadom na plnú úspešnosť navrhovateľov v konaní.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie odporca. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, zároveň žiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania. Rozsudok prvostupňového súdu považuje za nezákonný, nepreskúmateľný arbitrárny a v neposlednom rade za zjavne neodôvodnený. Odporca pri preukazovaní nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti rozsudku uviedol, že v písomných podaniach, ako aj na pojednávaní poukazoval na absenciu naliehavého právneho záujmu navrhovateľov, ako základnej požiadavky určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O. s. p. Súd len z toho konštatoval, že naliehavý právny záujem je daný hlavne tým, že z hľadiska právnej istoty je nevyhnutné určiť výšku záväzku k odporcovi a z dôvodu, že sa pristúpilo k výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia sa nedotýka len samotného merita veci, ale aj rozhodnutia súdu o trovách vzhľadom na skutočnosť, že vôbec nie je zrejmé z akej hodnoty sporu súd vychádzal a ako dospel k tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby, a to aj s poukazom na to, že v rozsudku okresný súd neurčil výšku záväzku. Určením, či tu právo je alebo nie je sa nevyriešil právny vzťah medzi odporcom a navrhovateľmi, nakoľko odporca má stále existujúcu pohľadávku voči navrhovateľom, ktorých uspokojenia sa môže domáhať aj neskôr v exekučnom konaní. Žiadnym spôsobom sa nevyriešilo „neisté“ postavenie navrhovateľov, ktoré si zavinili vlastným konaním. Určovací petit žaloby tak, ako ho požadujú navrhovatelia, je podľa názoru odporcu neurčitý, nevykonateľný. Odporca sa domnieva, že súd môže vyriešiť otázku výšky pohľadávky odporcu a primeranosti zabezpečenej pohľadávky k hodnote zálohu v konaní o určenie neplatnosti dražby, ktorú majú navrhovatelia možnosť podať po uskutočnení dražby.

Vo vzťahu k určeniu výšky pohľadávky odporcu a právneho posúdenia úverovej zmluvy odporca v odvolaní uviedol, že okresný súd sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s právnou argumentáciou odporcu pri skúmaní a ustálení výšky záväzku navrhovateľov voči odporcovi. Odporca poukázal na ust. § 497 a § 506 Obchodného zákonníka. Uviedol, že podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere je dojednanie výšky úrokov. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, je dlžník povinný platiť dojednané zmluvné úroky od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Ak úroky nie sú určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Úroky je povinný zaplatiť za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere došlo k vzniku záväzkového vzťahu, z ktorého obom

aj na závery rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24C/220/2012 zo dňa 11. 06. 2013, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Odo/102/99. Obdobne ako ručenie, aj záložné právo, rovnako právo subsidiárnym a akcesorickým, preto záver týchto rozhodnutí je nutné stiahnuť aj na tento právny inštitút.

Navrhovatelia sa písomne k odvolaniu odporcu nevyjadrili.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f), ods. 2 O. s. p.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vady konania vymedzené v § 221 ods. 1 O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj ochrana, ktorá sa účastníkovi konania poskytuje v odvolacom konaní, t.j. v konaní, v ktorom sa na základe riadneho opravného prostriedku domáha ochrany pred odvolacím súdom z dôvodov, ktoré výslovne upravuje procesné právo. Jedným z takých dôvodov je aj odňatie možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.), pod ktorým pochybením súdu sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom i k právnej stránke veci a pod.).

Rovnako do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. To platí aj pre výklad a používanie procesnoprávných predpisov.

Vydaniu rozhodnutia súdu musí predchádzať zákonné konanie (fair proces), t.j. taký postup súdu, v ktorom je zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Na zabezpečenie tejto ochrany priznáva Občiansky súdny poriadok účastníkovi procesné práva, medzi ktoré patrí aj právo vyjadrovať sa k tvrdeným skutočnostiam, navrhovať dôkazy na ich vyvrátenie a vyjadrovať sa aj k právnym dôsledkom z nich vyplývajúcim. Ide o procesné práva, ktoré môže účastník uplatniť nielen v konaní na súde prvého stupňa, ale aj v odvolacom konaní.

Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. stanovuje povinnosť súdu riadne a presvedčivo odôvodniť rozsudok. Tejto povinnosti zodpovedá procesné právo účastníka konania na také odôvodnenie rozsudku, ktoré spĺňa požiadavky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia. Nedostatok riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozsudku je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože sa mu tým odníma možnosť vnímať rozsudok ako logicky pochopiteľný celok a súčasne možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda možnosť riadne konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O.s.p. (por. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 171/2005 a nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 393/08, I. ÚS 342/2010, III. ÚS 198/2011).

Presvedčivosť odôvodnenia rozsudku znamená, že premisy uvedené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd na základe týchto premis dospel, sú pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, vzájomne bezrozporné a spravodlivé.

V predmetnej veci okresný súd s poukazom na ust. § 80 písm. c) O. s. p. považoval žalobu navrhovateľov za určovaciu s tým, že naliehavý právny záujem navrhovateľom na takomto určení videl v tom, že z hľadiska právnej istoty je nevyhnutné určiť výšku záväzku k odporcovi a z dôvodu, že odporca pristúpil k výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností.

Ak sa navrhovateľ domáha určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, v zmysle ust. § 80 písm. c) O. s. p. treba preukázať naliehavý právny záujem na takomto určení. Naliehavý právny záujem na takomto určení jestvuje najmä vtedy, keď by bez tohto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa alebo, ak by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Ak naliehavý právny záujem nevyplýva priamo z návrhu, je potrebné ho zistiť výsluchom účastníkov konania.

Navrhovatelia v návrhu na začatie konania vo veci samej uviedli, že vychádzajúc z ust. § 80 písm. c) O. s. p. sa budú v konaní vo veci samej domáhať, aby súd určil, že odstúpením od úverovej zmluvy sa zmluva od počiatku zrušila, a že záložná zmluva je neplatnou, a to z toho dôvodu, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zanikla s hlavnou zmluvou. Naliehavý právny záujem je daný hlavne tým, že z hľadiska právnej istoty je nevyhnutné určiť výšku ich záväzku k odporcovi a z dôvodu, že odporca pristúpil k výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností. Zároveň je nutné uviesť, že v súlade s ustálenou judikatúrou všeobecných súdov Slovenskej republiky, ako i Súdneho dvora Európskej únie, naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a neplatnosti zmlúv, vždy daný.

Okresný súd sa však nezaoberal a neodôvodnil prečo pri odôvodnení naliehavého právneho záujmu pri poukaze navrhovateľmi na ust. § 80 písm. c) O. s. p. navrhovatelia sami uvádzali, že v konaní vo veci samej sa budú domáhať určenia, že odstúpenie od úverovej zmluvy sa zmluva od počiatku zrušila, a že záložná zmluva je neplatnou, pričom však petit žaloby je úplne iný. Navrhovatelia vo veci samej sa nedomáhali určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a neplatnosti zmlúv, ale sa domáhali určenia, že odporca nemá právo na úroky, poplatky, zmluvné pokuty a iné sankcie na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, a určenia, že odporca nemá právo na výkon záložného práva vyplývajúceho zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok.

Podľa § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä a/ o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho); b/ o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva; c/ o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby (§ 80 písm. c/ O.s.p.), musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca práve tým, určenia čoho sa domáha, dosiahne v danom právnom vzťahu odstránenie spornosti a ochranu svojich práv alebo oprávnených záujmov. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany žalobcovho práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie.

Pokiaľ okresný súd zastával názor, že navrhovatelia majú naliehavý právny záujem na takom určení, ktoré bolo predmetom tohto sporu, pričom sa odôvodnenie naliehavého právneho záujmu v návrhu na začatie konania opieralo o to, že v konaní vo veci samej sa budú domáhať určenia, že odstúpením od úverovej zmluvy sa zmluva od počiatku zrušila a že záložná zmluva je zmluvou neplatnou, ako aj určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, mal to v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne vysvetliť a konkretizovať, pretože tak, ako je vyššie uvedené určovací žaloba podľa § 80 písm. c) O. s. p. má slúžiť práve predchádzaniu ďalších sporov, a nie byť základom pre ďalšie spory.

Okresný súd neodôvodnil samotnú podstatu procesnej prípustnosti podanej žaloby a nevysvetlil v akom smere sa zlepšil právne postavenie navrhovateľov, pokiaľ súd vyhovie takejto žalobe (žalobe, že odporca na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere nemá právo na úroky, poplatky,

zmluvné pokuty a iné sankcie, ako aj určenie, že odporca nemá právo na výkon záložného práva), resp. v akom smere sa odstráni spornosť právneho vzťahu medzi navrhovateľmi a odporcom.

Požiadavka na jasné a presvedčivé odôvodnenie rozsudku vyplývajúca z ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a je z hľadiska práva na spravodlivé súdne konanie mimoriadne dôležitá. V prejednávnej veci sa navrhovatelia domáhali určenia neexistencie práva odporcu na úroky, poplatky, zmluvné pokuty a iné sankcie a neexistencie práva odporcu na výkon záložného práva, pričom naliehavý právny záujem na takomto požadovanom určení nálezite neodôvodnili, a okresný súd tento naliehavý právny záujem dodatočne nezistil ani podrobným výsluchom navrhovateľov.

Už len z dôvodu, že okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nespĺňajúceho požiadavky riadneho a presvedčivého odôvodnenia nedostatočne vysporiadal s otázkou existencie a preukázania naliehavého právneho záujmu navrhovateľmi na takomto určení, pričom len všeobecne konštatoval, že z hľadiska právnej istoty je nevyhnutné určiť výšku záväzku k odporcovi a z dôvodu, že odporca pristúpil k výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností, je takéto rozhodnutie postihnuté vadou v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. Nepresvedčivé odôvodnenie rozsudku majúce za následok odňatie možnosti odporcu konať pred súdom, zakladá prípustnosť aj dôvodnosť podaného odvolania. Odvolaciemu súdu preto nezostala iná možnosť, než rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Pokiaľ okresný súd dôjde k záveru, že navrhovatelia majú naliehavý právny záujem na takomto požadovanom určení, na akom sa domáhali svojim návrhom, vzhľadom na viazanosť súdu petítom návrhu, okresný súd sa bude môcť zaoberať nárokom odporcu na úroky, poplatky, zmluvné pokuty a iné sankcie vyplývajúce zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi odporcom a navrhovateľmi 1. a 2. s prihliadnutím na to, že zo strany odporcu došlo k odstúpeniu od Zmluvy zo dňa 12. 02. 2013. Okresný súd sa bude musieť podrobne zaoberať tým, či Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretá medzi odporcom a navrhovateľmi 1., 2. má charakter spotrebiteľskej zmluvy, či odstúpením od tejto Zmluvy došlo k zániku záväzku dlžníkov splatiť pohľadávku veriteľa vrátane príslušenstva, či došlo k zániku zabezpečovacej Zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkmi, ako aj či došlo k zániku práva veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky, a to aj s prihliadnutím na bod VII. ods. 6 a 7 Zmluvy. Okresný súd musí vziať do úvahy aj tú skutočnosť, na ktorú poukazoval odporca vo svojom odvolaní, že pri poskytovaní medziúveru a stavebného úveru je odporca viazaný aj postupom v zmysle zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov, pričom podľa § 2 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, stavebným sporením sa rozumie aj poskytovanie úverov stavebným sporiteľom so zdrojov fondov stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „Stavebný úver“). Rovnako zákon obligatórne stanovuje v § 7 ods. 3, čo musí zmluva o stavebnom úvere obsahovať, pričom jednou z náležitostí sú aj podmienky za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere, pričom zmluvy o úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom. Okresný súd sa tak bude musieť zaoberať otázkou, či odstúpením od Zmluvy o úvere zanikli všetky práva a povinnosti z tejto zmluvy, alebo iba tie práva, ktoré mal dlžník podľa Zmluvy voči veriteľovi a im zodpovedajúce povinnosti veriteľa s prihliadnutím na to, že odstúpením sa menia podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedené povinnosti plniť.

Aj vo vzťahu k návrhu navrhovateľov o určenie, že odporca nemá právo na výkon záložného práva vyplývajúce zo zmluvy o zriadení záložného práva, je potrebné s prihliadnutím na Zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zavkladovanú pod Z Správou katastra J., zaoberať sa otázkou, či odstúpením od Úverovej zmluvy a Zmluvy o mimoriadnom medziúvere došlo zároveň k zániku Zmluvy o zriadení záložného práva a k zániku práva na výkon záložného práva.

Aj vo vzťahu k návrhu navrhovateľov na určenie, že odporca nemá právo na výkon záložného práva, je potrebné dôsledne sa zaoberať otázkou naliehavého právneho záujmu na takomto určení, a to aj s prihliadnutím na dôvody uvedené navrhovateľmi v návrhu na začatie konania vo veci samej, kde poukazujú na dobrovoľnú dražbu, pričom je potrebné zvážiť, či ochrany svojich práva sa domáhajú vo vzťahu k samotnej dobrovoľnej dražbe tak, ako to predpokladá zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, a či samotné určenie existencie práva na výkon záložného práva má vplyv na priebeh dobrovoľnej dražby.

Nakoľko odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie, o trovách odvolacieho konania ako aj prvostupňového konania opätovne rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.